

ICELANDIC A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
ISLANDAIS A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
ISLANDÉS A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Thursday 17 May 2001 (afternoon)

Jeudi 17 mai 2001 (après-midi)

Jueves 17 de mayo de 2001 (tarde)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Fjallið skriflega um annan af eftirfarandi textum:

1. (a)

FIMMTUDAGUR I. JÚNÍ

*„...þangað væri fátt að sækja nema drauma
Drungalega drauma, undarlega drauma.“*

Þú ert gengin til náða og enn höfum við ekki talað saman. Á morgun fer ég í leiðangur til ævintýraeyjunnar minnar og þú komst ekki inn til mín eftir að við höfðum matast. Sefurðu? Þú leist ekki í augu mín undir borðum heldur brostir hæglát á meðan ég lét dæluna ganga um norðrið mitt. Varstu þá að sakna mín? Á þessari stundu skeyti ég ekki um forna sál söguþjóðarinnar í ungu og ógnandi landi... ég hirði ekki um hrjóstur, eld, ís, víðáttur, sanda og fjöll, hamfarirnar sem stæla kjarnmikið fólk – eitt orð...

Eitt orð af vörum þínum og ekkert af þessu skal mig varða um lengur þótt ég hafi svo ótal sinnum sett á langar tölur um eyjuna í norðri yfir þér á öðrum og hjartari stundum lífs okkar meðan augu þín lýstu mér alla daga og ég gat ráðið af hreyfingum þínum að líkami þinn beið handa minna og atlota undir kjólnum hvíta mjúkur, vakandi og hlýr. Eitt orð, Charlotte: Vertu.

En þú leist ekki í augu mín og enn höfum við ekki talað saman og þú ert gengin til náða. Bækurnar mínar standa hér svo sefandi og dökkar og ég veit að þær verða þarna enn þegar ég sný aftur. Mér þykir svo undur vænt um skrifborðið mitt gamla, brúna slitna hægindastólinn, arinninn sem alltaf er svolítið sótugur, snarkið í honum - um Graham gamla og Emmu, vesalings tryggu hjúin mín, um tíkina mína kátu sem fær ekki í bráð að sýna hvað í henni býr í rottukeppninni, um eikina gömlu fyrir utan gluggann minn, um kvöldslóppinn, pennastöngina, vindlingaöskjuna. Allt sem mér er kært verður hér enn óbreytt þegar ég sný aftur að hausti en ég óttast að allir hlutir verði mér samt sem áður ankannalegir því að enn höfum við ekki talað saman.

Faðir minn kallaði mig á sinn fund í dag og vildi sýnilega reyna til þrautar að fá mig ofan af ráðagerð minni. Hann spurði hvort hin óvæntu og einkennilegu atvik sem leiddu til andláts Róberts féлага hans tengdust á einhvern máta þessari flónskuför eins og hann kaus að orða það. Ég svaraði honum stillilega að honum mætti vera fullkunnugt um rótgróinn Íslandsáhuga minn sem hann hefði reyndar ekki átt sístan þátt í að glæða með mér, og sjálfur hefði hann ekki farið alveg varhluta af þessum áhuga því ég vissi ekki betur en að hann hefði tekist á hendur slíka ferð fyrir allnokkrum árum með alkunnum afleiðingum. Hörmuleg afdrif Róberts féлага hans tengdust ákvörðun minni í engu eða mér yfirleitt enda mætti rekja þau til ólífnaðar hans sjálfs. Hins vegar þætti mér miklu varða – og hér fann ég að nokkur broddur var í orðum mínum – að sjá með eigin augum þetta síðasta land álfunnar sem óspillt væri af anda græðginnar og rányrkju samviskulausra þorpara sem einungis hugsuðu um stundarhagnað sinn.

Fleiri orð lét ég falla en þetta var kjarni máls míns. Gamli maðurinn dæsti og bauð mér púrtvínsstaup. Því næst hóf hann að segja mér frá ævintýrum sínum á Íslandi sem ég hlýddi kurteislega á, þótt flest þeirra væri mér raunar þegar allvel kunn. Frásagnir hans voru að þessu sinni fram úr hófi ruglingslegar því mér virtist hann hræra saman ævintýrum sínum í ólíkum löndum, en skyndilega þagnaði hann og horfði um stund í gaupnir sér. Svo leit hann upp og sagði lágt meðan hann sneri glasinu vandræðalega í höndum sér:

–Þú veist að mér féll þungt að horfa upp á erjur ykkar, en heldurðu ekki að konan beri líka einhverja sök? Konur eins og hún rugla alla karlmenn í ríminu...

Guðmundur Andri Thorsson, *Íslandsförin*, (1996)

1. (b)

Stokkseyri séð frá Nirði

Húsin þrýsta sér inn
úr þokunni í augum skerfuglsins;
hann fælist
ga ga ga ga-
5 rgandi út í kólguna
undan árás strandarinnar

Landið kemur brunandi
á haf út og brimið
rýkur um þorpið í stafni
10 lands sem leitar nýrrar hafnar

Svört
rafmagnslaus
uppljómuð
húsin, siglingaljós
15 augu skjóta aftureldingum
inn í þokuna

Ísak Harðarson, *Stokkseyri*, (1994)
